

વિષય-પરિચય.

૧ પરમાર્થ.	...	(શાહ બાબુલાલ પાનાચંદ)	...	૯૯
૨ શ્રી જીનેન્દ્ર સ્તવન.	...	(મુનિ બાલચંદ્રજી)	...	૧૦૦
૩ સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	(અનુવાદ)	...	૧૦૧
૪ પ્રતિબિંબ.	...	(રા. સુશીલ)	...	૧૦૩
૫ વિશ્વવ્યાપક જૈન દર્શન.	...	(સ. ક. વિ.)	...	૧૦૭
૬ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	(મુનીરાજ શ્રી દર્શન વિ. મહારાજ)	...	...	૧૧૩
૭ શ્રાવકાચાર.	...	(શુદ્ધ આચારનો ઇચ્છક)	...	૧૧૫
૮ સંયમ.	...	(રા. ચોકસી)	...	૧૧૭
૯ હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.	(નરેતમદાસ. ખી. શાહ.)	...	...	૧૧૮
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	૧૨૨

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૧ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપગ) ટીકા સહિત સંશોધન કરી, તદ્દન શુદ્ધ રીતે બત્રીશ ફોર્મ પોશ્પાત્રણશેઠ પાનાનો એન્ડ્રીક ઉંચા કિંમતિ કાળજી ઉપર મુદ્રિત આ નિષ્ણંસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી વિવિધ ટાઇપોથી છપાવેલ છે. બાઇડીંગ (પુઠા) પાકું સુરોભિત મજબુત કપડાથી તૈયાર થાય છે. આવતા માસમાં તૈયાર થઇ જશે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ (મુદ્દલથી પણ ઓછી.) પોષ્ટેજ જુદું. પાંચમો-છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ છપાય છે.

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીવિરચિત-

શ્રી બૃહત્ કલ્પસૂત્રમ-

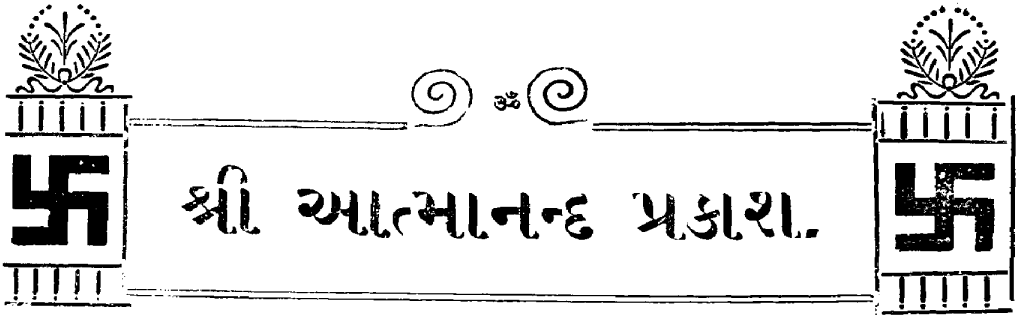
(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત પુસ્તક ૧ હું પીઠિકા.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઇ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

નિરંતર ઉપયોગી ધાર્મિક રીતરિવાજોની પરિપાટી અને પરંપરા વિસરાતી બન્ય છે તેવા કાળમાં આ પ્રકાશન કેવું આવકારદાયક થઇ પડે છે તે તેના વાચકો સમજી શકે તેવું છે. આ સૂત્રના પ્રકાશનના પ્રારંભમાં તેની ઉપયોગિતા શું છે? છેદસૂત્ર માટે જૈન સમાજની શું માન્યતા છે? તે માટે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે પ્રાસંગિક નિવેદન સર્વ કોઇ સમજી શકે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં વિદ્વંતાપૂર્ણ આપેલ છે. પ્રસ્તાવના વિગેરે સર્વ કોઇ સમજી શકે માટે ગુજરાતીમાં આપેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૦-૦ પોષ્ટેજ બાર આના.

શુદ્ધ કાર્તિકી જૈન પંચાંગ ૧૦૦ નકલના રૂ. ૨-૮-૦

અન્તરજ્ઞ મહાસૈન્યં સમસ્તજનતાપકમ્ ।

દલિતં લીલયા યેન કેનચિત્તં નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

આત્માનું અંતરંગ મહાસૈન્ય (કામ-ક્રોધાદિ) કે જે વિશ્વના પ્રાણીઓને સંતાપ કરનાર છે તેનો જેમણે લીલા માત્રથી વિનાશ કર્યો છે તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૨ } વીર સં. ૨૪૬૦. માર્ગશિર્ષ. આત્મ સં. ૩૯. } અંક ૬ મો.

પરમાર્થ.

પક્ષી કંઈ કંઈ કલરવ કરી, લોકોને આનંદ હેતા સદા;
મુંગા પ્રાણી કંઈ કંઈ કૃત્યે, લોકોને સુખ હેતા સદા.
વૃક્ષ પોતે સહી બહુ દુઃખો, છાંય ને મીઠી આષધી હેતા;
ખીન એવા કંઈક નરો, લોકોની કંઈક સેવા કરતા.

જગે કરે સહુ એવો પરમાર્થ જ કંઈ,
તો તું એ શાને જાને નહિ પરમાર્થી ?

શાહ બાબુલાલ પાનાચંદ. (નડોદવાળા)

શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવન.

(બહાલું લાગે મને મારું વતન—એ દેશી)

બહાલું લાગે મને પ્રભુ દરિશન, ખ્યારું લાગે મને પ્રભુ દરિશન.

૧ઋષભદેવ જિન, ૨અજિત ૩સંભવ જિન; (૨)
૪અલિનંદનજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૧

૫સુમતિ ૬પદ્મપ્રભ, ૭સુપાર્શ્વ સૂરપ્રભ; (૨)
૮ચંદ્રપ્રભજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૨

૯સુવિધિ ૧૦શીતલકર, ૧૧શ્રેયાંસ સુખકર; (૨)
૧૨વાસુપૂજ્યજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૩

૧૩વિમલ ૧૪અનંત પ્રભુ, ૧૫ધર્મદાયક વિભુ; (૨)
૧૬શાંતિનાથજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૪

૧૭કુંથુનાથ ૧૮અર, ૧૯મલિલ જિનેશ્વર; (૨)
મુનિ૨૦સુવ્રતજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૫

૨૧નમિ ૨૨નેમીશ્વર, ૨૩પારસ્વ દુઃખહર; (૨)
વીર૨૪ પ્રભુજીને કરું નમન. બહાલું ૦ ૬

બાલ-પુનમ-ચંદ્ર, જેમ સમુદ્ર ચંદ્ર; (૨)
વારિધિ તરણુને કરું નમન. બહાલું ૦ ૭

મુનિ બાલચંદ્રજી.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

(જીવનનું પરમધ્યેય.)

[ગતાંક ૫૪ ૮૧ થી ૨૩.]

જનતાનો બહુ મોટો ભાગ પ્રભુલકિતના રહસ્યથી અજ્ઞાત હોય છે. આથી બહુ જ થોડા મનુષ્યોને પ્રભુલકિતમાં ખરેખરો આનંદ થાય છે, કેટલાક ઇશ્વરને લયરૂપ ગણી પ્રભુલકિત કે પ્રભુપૂજા કરે છે, અમુક આપત્તિ ન આવે તે નિમિત્તે પ્રભુને પ્રસન્ન રાખવા માટે કેટલાક પ્રભુની સેવા કરે છે. આવી રીતે પ્રભુસેવા કરનાર મનુષ્યો આપત્તિકાળ જતાં પ્રભુને વીસરી પણ ભય છે.

પણ પ્રભુલકિતનું સત્ય સ્વરૂપ ઉપરોક્ત સ્વરૂપોથી છેક વિલિન છે. પ્રભુલકિત એટલું પૂજ્ય વસ્તુ વિભૂતિનું અનુકરણ. લકિત કે પૂજામાં અનુકરણનો ભાવ ખાસ રહેલો છે. પ્રભુની પૂજા કરવી એટલે પ્રભુનું અનુકરણ કરવું. પ્રભુનું અનુકરણ થાય તો જ ઇષ્ટ વસ્તુની સિદ્ધિ થઈ શકે. પ્રભુને અન્ન આદિનું સમર્પણ કરવાથી કે તેની વ્યર્થ પ્રશંસા કર્યાથી પ્રભુની પૂજા કરનારનો કોઈ પણ અભિલાષ ફલિભૂત થઈ જતો નથી. પ્રભુને અન્નાદિ વસ્તુઓ કે તેમનાં સમર્પણની જરૂર શી હોઈ શકે ? પ્રભુને સ્વપ્રશંસા શા માટે જોઈએ ? કહેવાનું તાત્પર્ય એ કે કોઈ વસ્તુના સમર્પણ કે પ્રભુપ્રશંસા-રૂપ પૂજાથી મનુષ્યની કંઈ પણ ઉન્નતિ શક્ય નથી. સમર્પણ કે સ્તુતિથી પ્રભુ સંતુષ્ટ થાય એવી માન્યતા છેક વિભ્રમયુક્ત છે. નિર્જીવ વસ્તુના સમર્પણથી મનુષ્યને પણ સંતોષ થતો નથી. હુલ્લેક પ્રાણીઓના ચરણપાતથી મનુષ્યને ખરો આનંદ ન જ થાય. સર્વશક્તિમાન પ્રભુ ત્યારે હુલ્લેક વસ્તુનાં સમર્પણ આદિથી પ્રસન્ન થાય એ સંભવિત છે ? નહિ જ.

સમાન પુરૂષોની સ્તુતિમાં જ વસ્તુતઃ આનંદ રહેલો છે. દાસ્યવૃત્તિયુક્ત સ્તુતિમાં સુખ કે શાન્તિ કદાપિ સંભવી શકે નહિ, પ્રભુ સ્તુતિથી પ્રસન્ન થાય છે કે સ્તુતિ ન કરનાર ઉપર રોષે ભરાય છે એવો ભાવ ભ્રમયુક્ત છે. એવો ભાવ સેવનાર કે એ ભાવનાવાંત પ્રભુને શાન્તિનો અનુભવ કદાપિ શક્ય

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

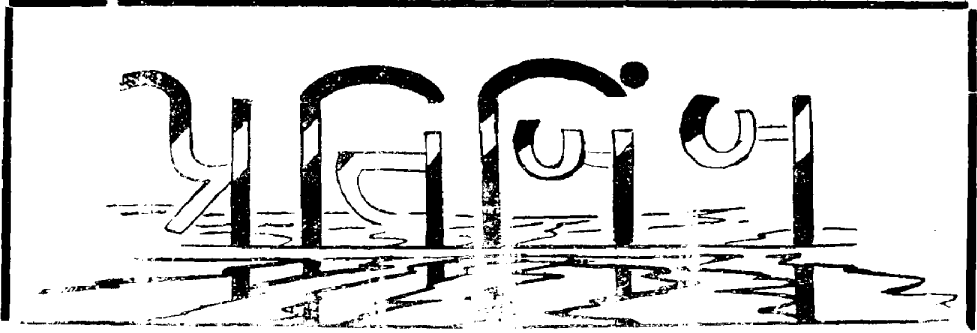
નથી. સ્તુતિથી પ્રભુ પ્રસન્ન થાય છે એવી માન્યતા તદ્દન અસંગત છે. મૂર્તિ-પૂજાને આત્માનું અધઃપતન કરનાર એક કારણરૂપ ગણવામાં આવે છે, પણ મૂર્તિપૂજાથી અધઃપતન ક્યારે સંભવી શકે એ મૂર્તિપૂજના વિરોધીઓ ધરા-ધર સમજી શકતા નથી. મૂર્તિપૂજાથી આત્માના અધઃપતનનું કારણ તે સંબંધમાં લોકોએ કદપેલાં કારણ કરતાં છેક વિલિન્ન છે. આથી જ ભગવદ્ગીતામાં કહ્યું છે કે—

“દેવો, પૂર્વજ્ઞે આદિની પૂજા કરનારાઓ દેવત્વ આદિ પ્રાપ્ત કરે છે. મારી ભક્તિ કરનારાઓ મારી સમીપ આવે છે.”

આ પ્રમાણે દેવ આદિની ભક્તિ કરવાથી દેવ વિગેરેની શક્તિ અને સ્વભાવની પ્રાપ્તિ સંભવી શકે છે, પણ એ ભક્તિથી દુઃખ, દારિદ્ર્ય, તૃષ્ણા આદિનું નિવારણ થતું નથી. દુઃખ, દારિદ્ર્ય આદિનું સંપૂર્ણ નિવારણ તો પરમાત્માની ભક્તિથી જ થાય છે. પરમાત્મા પરમ સુખદાયી હોવાથી તેની ભક્તિથી પરમ સુખ પ્રાપ્ત થાય છે.

પરમાત્મા જ સર્વગુણસંપન્ન અને શક્તિ, જ્ઞાન, સુખ આદિ સર્વ દ્રષ્ટિએ વિચારતા પરિપૂર્ણ હોવાથી તેની પૂજા અને ભક્તિને પાત્ર છે. તેની પૂજા અને ભક્તિથી પૂર્ણત્વ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. પૂર્ણત્વયુક્ત સ્થિતિ એ જીવનનું પરમ ધ્યેય છે. પૂર્ણત્વ રહિત સ્થિતિ અનિષ્ટ જ હોઈ પ્રભુની બુદ્ધિયુક્ત ભક્તિથી પૂર્ણત્વનો માર્ગ નિર્વિઘ્ન બને છે. એકાગ્ર ધ્યાન-યુક્ત પ્રભુપૂજાથી આત્માનો અનેરો વિકાસ થાય છે, એકનિષ્ઠભાવે કરેલી મૂર્તિપૂજાથી આત્મા ઉન્નત પંથે સંચરે છે, સત્ય ભક્તિ અને પ્રભુપૂજનું રહસ્ય આ ઉપરથી સમજી શકાશે.

શ્રદ્ધાયુક્ત મૂર્તિપૂજા અત્યંત ફળદાયી છે, અને આત્માની અનેરી ઉન્નતિ થાય છે એવું ભગવદ્ગીતાનું સ્પષ્ટ વિધાન છે. અદ્રશ્ય પ્રભુનું એકાગ્ર ચિત્તથી ધ્યાન કરવું એ અત્યંત દુર્ઘટ હોવાથી જનતાનો મોટા ભાગ પ્રભુ ભક્તિ નિમિત્તે મૂર્તિનું આસેવન કરે છે. મૂર્તિપૂજના માંગલિક પ્રારંભથી આત્મા ઉન્નતગામી બને છે. શ્રદ્ધાન્વિત મૂર્તિપૂજાથી અનેક મહત્વાકાંક્ષાઓ પૂર્ણ થાય છે. મૂર્તિપૂજાથી આત્માની યથેષ્ટ ઉન્નતિ થયા બાદ મૂર્તિપૂજા આવશ્યક નથી. મૂર્તિપૂજાથી આત્માની શક્ય ઉત્કૃષ્ટતા પ્રાપ્ત થયા બાદ મુતિ-પૂજા ત્યાજ્ય થઈ પડે છે. મૂર્તિપૂજારૂપ અધ્યાત્મિક ઉન્નતિનું સોપાન

(લે૦ રા. સુશીલ.)

મહાવીર ભગવાનને કેવળજ્ઞાન ક્યાં થયું ?

“ સુવ્રત નામના દિવસે, વિજય નામના મુહૂર્તમાં જૂંલિક ગામ નામના નગરની બહાર ઋણવાલુકા નદીના કાંઠે....મહાવીર ભગવાનને કેવળજ્ઞાન થયું ” એમ આપણે શાસ્ત્રોના આધારે કહીએ છીએ. આ જૂંલિકગામ વસ્તુતઃ ક્યાં હોવું જોઈએ તે વિષે સંશોધન કરતા શ્રી નંદલાલ દે કહે છે કે આજનું ઝરિયા જ્યાં કોલસાની મોટી ખાણ છે ત્યાં જ તે હોવું જોઈએ, એ વાતના સમર્થનમાં તેઓ કેટલીક દલીલો આપે છે.

(૧) કેવળજ્ઞાન વખતે ભગવાન મહાવીર સમેતશિખર પહાડથી બહુ દૂર ન હતા એ વાત બરાબર હોય તો ઝરિયા પણ સમેતશિખરથી ૨૫-૩૦ માઈલ દક્ષિણે છે.

(૨) ઝરીયા જૂંલિકનો અપભ્રંશ સંભવે છે.

આત્માનો યથેષ્ટ વિકાસ થયા બાદ નિર્થક બને છે. મૂર્તિપૂજના હિમાયતીઓએ મૂર્તિપૂજનું આ રહસ્ય ખાસ સમજવા જેવું છે.

મૂર્તિપૂજા આત્માની પ્રગતિ માટે કેટલી ઉપયુક્ત છે તે આપણે જોઈએ. મૂર્તિપૂજા એ કંઈ જડપૂજા નથી, એ સિદ્ધાન્ત મૂર્તિપૂજકોએ ખાસ સમજવો જોઈએ. જીવનનું પરમ ધ્યેય ન ભૂલવું એ મૂર્તિપૂજનું રહસ્ય છે. મૂર્તિપૂજામાં જીવન ધ્યેય ચૂકી જવાય તો તે અનર્થકારી થઈ પડે છે. મૂર્તિપૂજા એટલે આદર્શની પૂજા. એમાં અજ્ઞાન, અંધશ્રદ્ધા કે અતિરેક ન સંભવે. મૂર્તિપૂજનું આ રહસ્ય બરાબર સમજનારને મૂર્તિપૂજાની ઉપયુક્તતા યથાર્થ રીતે ઉપલબ્ધ થાય છે. દરેક વિચારક મનુષ્યે આથી મૂર્તિપૂજનું રહસ્ય યથાર્થ રીતે સમજવું ઘટે છે.

ચાલુ.

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૩) લ. મહાવીરના માતા-પિતા વિગેરે પાર્શ્વનાથ પ્રભુના શાસનના અનુયાયી હતા એટલે લ. મહાવીર પણ સમેત્તશિખર જેવા પવિત્ર તીર્થની છાયામાં હોવા જોઈએ.

(૪) લ. મહાવીરના સમયમાં ઋગ્વેદવાલુકા નદી જૂંલકઆમની નજીક થઈને વહેવી હોવી જોઈએ. નદીઓ ઘણીવાર પોતાના પ્રવાહ બદલે છે. પાછળથી આ નદીએ પ્રવાહ બદલ્યો હશે.

પ્રસંગોપાત એ જ વિદ્વાન બીજી એક એ બાબત તરફ આપણું લક્ષ્ય ખેંચે છે.

વજ્રભૂમિનો આપણે વજ્રભૂમિ એવો અર્થ કરીએ છીએ તે વસ્તુતઃ વિજયભૂમિ હોવો જોઈએ. માનભુમિ જુદો ખરી રીતે માન્યભૂમિના નામથી પહેલાં ઓળખાતો હશે. ભગવાન મહાવીર જેવા માન્ય તપસ્વીના પ્રતાપે જ એ નામ મળ્યું હોવું જોઈએ. સમેત્તશિખર તીર્થ પણ સમાધિશિખર શબ્દોનો અપભ્રંશ હોવાનો સંભવ છે. જૈન વિદ્વાનો એ હકીકત કેટલે અંશે સ્વીકારશે ?

વિહારના કડવા-મીઠા અનુભવો.

સ્વ. આત્મારામજી મહારાજના ઉચ્ચ વિહારની ઘણી વાતો આપણે સાંભળી છે. પંજાબ, રાજપુતાના અને ગુજરાતની ભૂમિ એમના પાદવિહારથી ધન્ય બની છે. વિહારની સાથે અનેકવિધ પરિસહો પણ એમને વેઠવા પડ્યા હોય એ સ્વાભાવિક છે.

તેઓ પોતે તો વિહારના કષ્ટોથી સંપૂર્ણ પરિચિત હતા. એ કષ્ટોને આક્રમક રૂપ નહીં પણ સંયમની કસોટીરૂપ જ માનતા, પણ એમની સાથેના સાધુ પરિવારમાં કોઈ કોઈ મુર્ખ આવી કસોટીની પળે સહેજ આકળા બની જતા.

દિલ્હીથી જયપુર તરફ જતાં આવો એક પ્રસંગ બનેલો. માર્ગમાં રવે-તાંબર મૂર્તિપૂજક સંપ્રદાયનાં ઘરો બહુ ઓછા આવતા. દિગંબર કે સ્થાનક-વાસી ગૃહસ્થો તરફથી પણ સાધુઓનો સત્કાર થવાને બદલે ઉલટો ઉપદ્રવ થતો. આવે ટાણે કોઈ કોઈ સાધુ સહેજ તપી જતા.

આત્મારામજી મહારાજ એમને પ્રસન્નવદને સમજાવતા.

“ભાઈરસ્તાનાં કામ છે. વેઠવું તો પડે. અહીંયાં કંઈ આપણા સંસારી-પણાના સગા સંબંધી થોડા જ છે ? આપણે કંઈ એમને ત્યાં થોડી જ થાપણુ

પ્રતિબિંબ.

૧૦૫

મૂકી છે ? આપણી તો ફરજ છે કે ઉપદ્રવ કરનારાઓને પણ બે ધર્મના શબ્દો વિવેકપૂર્વક સંલગ્નવા. કોઈક દિવસ પણ એ પળલશે.

આપણે જૈન મુનિ છીએ. આપણી શાંતિ અને સહિષ્ણુતાની જ એમની ઉપર અસર પડવી જોઈએ. આપણે કંઈ બાવા નથી કે ઘોકો પછાડીને ડરાવીને ધમકાવીને આપણો લાગો વસુલ કરીએ. આપણે જો તપી જઈએ-ઉશ્કેરાઈ જઈએ તો પછી આપણામાં ને પેલા જમાતવાળા બાવામાં શું ફેર રહ્યો ? આપણું મુનિપણું તો સંયમથી જ શોભે.”

પ્રસંગોપાત્ સ્વ. મહારાજજી ગામડાના કાંટા કેવા કુટિલ હોય છે તે સમજાવતા, વીતરાગદેવના પંથનું ગૌરવ સહચારીના અંતરમાં ઠસાવતા અને ધન્ના-શાલીલદ્ર જેવા સુકુમાર પુરુષોએ કેવા કેવા કષ્ટ સહ્યાં છે તે કહી સર્વ સાધુ પરિવારને અપૂર્વ પ્રેરણા આપતા.

એક વાર એક સાધુ બાવા જ અવસરે એક ગરાશીયાના ઘરમાં ગોચરી માટે ધર્મલાલ ઉચ્ચારી દાખલ થયા. પોતાના ઘરમાં એક સાધુને દાખલ થયેલા જોઈ ગરાશીયો એકદમ ઢોડી આવ્યો. આવેશમાં ને આવેશમાં એણે મુનિજીને ધમકાવી ખડાર કાઢ્યા.

ગુરૂદેવને એ વાતની જાણ થઈ. પેલો ગરાશીયો પણ ત્યાં આવી ચડ્યો. ગુરૂદેવે એને એવી સરસ મધુર શૈલીમાં ઉપદેશ આપ્યો કે એનો બધો આવેશ ખરફની જેમ ઓગળી ગયો. તે દિવસથી એ ગુરૂ મહારાજનો અનન્ય ભક્ત બની રહ્યો.

શાંતિ, સંયમ, માધુર્યથી જ ક્રોધ, ઉચ્છ્રંખલતા કે કટુતાને જીતી શકાય છે એ સૂત્ર ઘણીવાર ગુરૂદેવ આ રીતે પોતાના આચારથી સિદ્ધ કરી આપતા.

નિર્જન માર્ગે-એકે લીલનો મેલાપ.

એક વાર પંજાબની સરહદમાંથી નીકળી મારવાડની રેતાળ વેરાન ભૂમિમાં થઈને સ્વ. આત્મારામજી મહારાજ ગુજરાત તરફ આવતા હતા. થોડા સાધુ સિવાય એમના વિહારમાં બીજું કોઈ સાથે ન હતું. માર્ગે બતાવનાર લોમીયો કે રસ્તા પૂરતો ચોકીદાર પણ ન હતો.

જતાં જતાં એક મોટું રેતીનું રણ આવ્યું. આસપાસ ક્યાંઈ વસતી ન મળે. જનશૂન્ય માર્ગે થઈને મુનિસંઘ એકલો આગળ આવે છે. સાંજ

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પહેલાં કોઈ વસતીવાળા. સ્થાને પહોંચી જવાની લાવનાથી ઉતાવળા પગલાં ભરે છે.

એટલામાં સામેથી આવતો એક ભીલ જેવો માણસ દેખાયો. શરીરે શ્યામ અને પહેરવેશ ઉપરથી આ વેરાન પ્રદેશનો જ વતની હોય એમ લાગ્યું.

ખબરદાર ! એક ડગલું પણ જો આગળ ભર્યું છે તો ! ભીલે પોતાની ગામઠી મારવાડી લાખામાં પડકાર કર્યો. શીકારી પશુ પોતાનો શિકાર જોઈ ત્રાડ પાડે તેવો જ લાવ એ શબ્દોમાં હતો.

પણ અમે તો સાધુ સંન્યાસી છીએ. અમારી પાસેથી તને શું મળવાનું હતું ? આત્મારામજી મહારાજે ભીલની ભૂલ લાંગવા કહ્યું.

“ તમે ગમે તે હો, ઇષ્ટદેવને યાદ કરી દ્યો. ” ભીલે પોતાના કામ-કામાં તીર ચડાવવાની પેરવી કરી.

આત્મારામજી મહારાજે જોઈ લીધું કે આ જડ જેવા માણસને ઉપ-દેશ કરવામાં કંઈ માલ નથી. સાધુતા શું, અપરિચિત શું ? એ પણ જંગલી માણસ સમજવાનો નથી તેમ તેની સાથે વિવાદ કરવામાં પણ સમયની ખરબાદી કરવાં સિવાય બીજો કોઈ અર્થ સરે એમ ન હતું.

જો લાઈ, તું આ જંગલનો રાજા છે. અમે મુસાફરો તો તારા અતિથિ કહેવાઈએ. કોઈ રાજા પોતાની પ્રજાને લુટે ખરો ? રાજા તો ઉલટો રક્ષણ કરે તું અમને તીરથી વીંધશે તો અમે તો કંઈ નહીં બોલીએ, પણ રાજા થઈને તું અમારી ઉપર જીલમ કરશે તો લોકો તો તારી નિંદા જ કરશે. ભીલને પોતાના અધિકારની વાત સાંભળી આનંદ થયો. ખરેખર જ પોતે રણુનો રાજા હોય એમ એને લાગ્યું.

થોડી વારે જ્યારે એ શાંત થયો. તીર પાછું લાથામાં નાખ્યું ત્યારે આત્મારામજી મહારાજે પોતાની સ્થિતિ સમજાવી. ભીલ એ વાત સાંભળી ગજ-ગજા જેવો થઈ ગયો. ઉતાવળ કરી હોત તો પોતે કેવા અઘોર પાપનો લાગીદાર બનત એ કદપનાથી લય પામ્યો. પછી તો એક વખતનો ઘાતકી ભીલ, એક પરમ અનુરાગી જેમ આત્મારામજી મહારાજની પાછળ પાછળ ચાલ્યો અને જ્યાં સુધી બીજું વસતીસ્થાન ન આવ્યું ત્યાં સુધી એમની સાથે રહી એક લોભીમા તરિકે-એક જોડીદાર તરિકે સાધુ સંઘની સેવા બજાવી.

વિશ્વવ્યાપક જૈન દર્શન.

(આત્માનો ક્રમિક વિકાસ અને મહામોહ-પરાજય)

આગમનો સાર શું છે ? પુંડરીક મુનિએ એક વખત ગુરૂશ્રીને પ્રશ્ન કર્યો કે પ્રભુ ! ચૌદ પૂર્વતું જ્ઞાન તો એક સમુદ્ર જેવું છે એનો ટૂંકામાં સાર મને બતાવશો ?

આગમનો સાર ધ્યાનયોગ—સમંતલદ્રાચાર્યે જણાવ્યું : “ પુંડરિક ! આખા જૈન આગમનો સાર નિર્મળ ધ્યાનયોગ છે. આખા સિદ્ધાંત-સમુદ્રનો સાર ફક્ત આ શબ્દમાં આવી જાય છે. જૈન શાસ્ત્રમાં ગૃહસ્થધર્મને અંગે તથા ત્યાગી સાધુધર્મને અંગે જે મૂળગુણો અને ઉત્તરગુણો બતાવ્યા છે, જે જે બાહ્ય ક્રિયાઓ કહી છે તે સર્વ કરીને પણ અંતે ધ્યાનયોગ કરવાનો છે. આ સર્વ પાંચ મહાવ્રત કે બાર વ્રત આદિ ગુણો અને કરાતી તપ, જપ, સેવા, લક્ષિત, દાનાદિ ક્રિયાઓનો હેતુ ધ્યાન યોગ સાધવાનો છે.

ધ્યાન માટે મનની શુદ્ધિ—મુક્તિને માટે ધ્યાનયોગની જરૂર છે અને ધ્યાનની સિદ્ધિ માટે મનને નિર્મળ કરવાની જરૂર છે. મનને નિર્મળ કરવામાં અહિંસાદિ સાધનો ઉપયોગી છે. આ પ્રમાણે આ બધાં અનુષ્ઠાન, કર્મકાંડ, વ્રત, તપ, જપાદિ કરવામાં આવે છે તે બધાં મનની શુદ્ધિ માટે કરવાનાં છે. આમ આ વ્રત કે અનુષ્ઠાન-કર્મકાંડ કરવાથી જ ઇતિકર્ત્તવ્યતા કે પૂર્ણતા માની લેવાની નથી. તે તો મણમાં પ્રથમ પુણી છે. ત્યાર પછી ધ્યાનયોગ સિદ્ધ કરીને આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવાનું છે.

પુંડરિક મુનિ ! આ પ્રમાણે તમે મારો કહેવાનો લાવાર્થ સમજ્યા હશે કે આ બધાં કર્મકાંડ, વ્રત, તપ, જપાદિ એક ધ્યાનયોગ સિદ્ધ કરવા માટે છે. જો આ ધ્યાનયોગ સિદ્ધ ન થાય તો આ વ્રત, તપ, જપાદિથી આત્માની શાંતિ-પૂર્ણતા મળતી નથી, તે તો એક અંગ છે. અનેક અંગો એકઠાં થવાથી સંપૂર્ણ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે માટે ધ્યાનયોગ એ સર્વનો સાર છે.

આરંભાદિ મળનો ત્યાગ—આ ધ્યાનયોગ સિદ્ધ કરવા માટે આરંભાદિ મળો પ્રથમ દૂર કરવા જોઈએ. બાહ્ય આચાર-વિચારની શુદ્ધિ કરવી જોઈએ. સર્વ પ્રકારની ઉપાધિનો ત્યાગ કરનાર ધ્યાનયોગ સારી રીતે માધી

શકે છે, જે કોઈ પ્રાણી ઉપાધિ રહિત થઈને ધ્યાનયોગને માર્ગે ચડતો જાય છે, તે નિર્મળ આત્મા જૈન હોય કે જૈનેતર હોય પણ તાત્વિક દ્રષ્ટિએ તે જિન શાસનમાં વર્તે છે અને તે સંસારનો છેદ કરી શકે છે.

અનુષ્ઠાનની વ્યાપકતા—જેમ સર્વ રોગનું મૂળ કારણ વાત, પિત્ત, અને કફ છે, અને જે ઔષધથી વાત, પિત્ત કે કફની શાંતિ થાય, આરોગ્યતા પ્રાપ્ત થાય તે તેને માટે ઉત્તમ ઔષધ છે, તેમ જે ઉપાયથી રોગદ્રેષ અને મોહરૂપ દોષો આંતર આધિઓ નાશ થાય છે, આત્માને નિર્મળ કરે છે. તે ઉપાયો જૈન દર્શનમાં હોય કે જૈનેતરમાં હોય છતાં તે સર્વજ્ઞના મતને અનુકૂળ-સંમત છે. અને જે અનુષ્ઠાન મનને મલીન કરનારાં-મોક્ષને હઠાવનારાં છે તે અનુષ્ઠાન કરનાર જૈન મુનિ હોય કે જૈન ગૃહસ્થ હોય પણ તે અનુષ્ઠાનો જૈન દર્શનથી બહારનાં છે.

ચિત્તની નિર્મળતા કરનાર સત્યતત્ત્વનું જ્ઞાન અને વિશુદ્ધ વર્તન ગમે તે દર્શનમાં હોય તો તેથી મોક્ષપ્રાપ્તિ થાય છે. આત્માનો વિકાસ કરવામાં બાહ્ય વેષને મુખ્ય સ્થાન નથી પણ નિર્મળતાને-રોગદ્રેષની મંદતાને અને આત્માના ઉપયોગની અખંડ જાગૃતિને મુખ્ય સ્થાન કહ્યું છે.

ધ્યાનની વ્યાપકતા—ધ્યાનયોગ સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે. મોક્ષનો તે સાધક છે, સર્વ ઉપાધિથી વિશુદ્ધ થયેલા જીવો તેને સાધે છે.

ધ્યાનયોગ કરનાર જીવોએ એકાંત સ્થાને બેસીને પોતાના લાવમન-વડે ઉપયોગવડે જોયા કરવું. મનમાં જે અશુભ વિચારો આવે તો સમજવું કે તે વિચારોથી પાપબંધ થાય છે. જે મનમાં શુભ વિચારો આવે તો તેથી પુન્ય બંધ થાય છે. પણ શુભ કે અશુભ કોઈ પણ વિચારો ન આવે તો તે ઉદાસીનતાવાળી સ્થિતિ કહેવાય છે, આ સ્થિતિમાં વધારે વખત સ્થિરતા કરવાથી આત્મા કર્મને તોડી નાખી મુક્ત થાય છે.

આત્માનો પરિણમનધર્મ—સંસારી આત્મામાં પરિણમન ધર્મ રહેલો છે. કોઈને કોઈ આકારે પરિણમવું-તદાકાર થવું એ કર્મથી બંધાયેલા આત્માને ગમે છે અને તે પરિણમન પામીને રોગદ્રેષ કરે છે. આવો જીવનો સ્વભાવ છે કે સારા યા માઠા પરિણામે પરિણમી આત્મા પુન્ય-પાપથી બંધાય છે; પણ જ્યારે શુભાશુભ કોઈ પરિણામે આત્મા પરિણમતો નથી ત્યારે તે પોતાના શુદ્ધ સ્વભાવમાં રહે છે. આ રોગદ્રેષ વિનાની મધ્યસ્થ દશામાં રહેવાથી આત્મા કર્મથી મુક્ત છે.

વિધિવ્યાપક જૈન દર્શન.

૧૦૮

હિંસા, અસત્ય, ચોરી, વ્યભિચાર, ધનાદિનો, સંયય, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, કલેશ, નિંદા, ઇત્યાદિમાં મન આદિની પ્રવૃત્તિ કરવી મનમાં તેને લગતા વિચારો વિકલ્પો કરવા એ બધાથી અશુભ કલ્લોલો-વિચારો પ્રગટે છે. જેમ અપથ્ય ભોજન કરતાં રોગની વૃદ્ધિ થાય છે તેમ આ હિંસાદિકની પ્રવૃત્તિવાળા વિચારોથી પાપકર્મની વૃદ્ધિ થાય છે. જેમ પથ્ય ભોજન કરવાથી સુખ અને પુષ્ટિ થાય છે તેમ અહિંસા, સત્ય, અચોર્ય, પ્રજ્ઞચર્ય, ત્યાગ, ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, સંતોષ, વૈરાગ્ય, પ્રેમ, શાંતિ, પરોપકાર, પ્રભુસ્મરણ, સેવાધર્મ ઇત્યાદિના વિચારો કરવાથી શુભ કલ્લોલો-શુભ વિચારો પ્રગટે છે.

આ બંને શુભાશુભ વિચારોવાળા મનમાં ઉત્પન્ન થતા કલ્લોલોવડે આત્મા પુન્ય-પાપથી બંધાય છે. આ બંને મનની કલ્પનાવાળા બળાને મૂકીને, આત્મા ઉદ્દાસીનતાવાળી મનની શાંત સ્થિતિમાં રહે છે તે ધ્યન કહેવાય છે. આ ધ્યાનથી કેવળ કર્મની નિર્જરા થાય છે. કેમકે તેટલા વખત માટે આત્મા પોતાના આત્મામાં પરિણમી રહે છે. આ સ્થાને રાગદ્વેષ ન હોવાથી આવતા કર્મો અટકી જવારૂપ સંવર થાય છે અને પૂર્વનાં બાંધેલાં કર્મોનો નાશ થવા રૂપ નિર્જરા થાય છે. માટે તેવા મુમુક્ષુ જીવોએ રાગદ્વેષનો નાશ કરનાર વિવિધ ઉપાયોવડે મનની કલ્પનાવાલા બળાને તોડી નાંખવાં જોઈએ વિકલ્પો બંધ કરી દેવા અને સ્વસ્વરૂપમાં તદાકાર થઈ રહેવું એ ઉત્તમ પ્રકારનું ધ્યાન છે.

ધ્યેયની વ્યાપકતા—જીવો વિવિધ પ્રકારની રૂચિવાળા હોય છે. કોઈને કોઈએક પ્રકારે તો કોઈને કોઈ બીજા પ્રકારે ચિત્તની શુદ્ધિ થાય છે. માટે લગવાને અનેક આલંબનો બતાવ્યાં છે છતાં જેવું સામું આલંબન તેવું ચિત્ત થાય છે. સારા આલંબનથી ચિત્ત સારો આકાર ધારણ કરે છે. ખરાબ આલંબનથી ચિત્ત અશુભ આકાર ધારણ કરે છે. આ વાત દરેકને અનુભવસિદ્ધ છે. ચિત્તની સ્થિરતા માટે જેનાથી વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય, મન રાગદ્વેષ વિનાનું બને તેવા રાગદ્વેષ રહિત પરમાત્માનું ધ્યાન કરવું તે ઉત્તમ છે. આ ઉત્તમ પ્રકારનું શુભ આલંબન છે તેથી જીવને પુન્ય પ્રવૃત્તિ બંધાય છે. આ આલંબન દૃઢ થતાં તે આલંબનનો પણ ત્યાગ કરીને આત્માએ આત્માકારે સ્વસ્વરૂપે પરિણમી રહેવું તે ઉત્તમોત્તમ ધ્યાન છે, તેથી કર્મોનો નાશ થાય છે અને આત્મા પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરે છે. આ સ્વગત તત્ત્વનું ધ્યાન છે. વીતરાગ પરમાત્માદિનું ધ્યાન તે પરગત તત્ત્વ છે, સ્વગત તત્ત્વના ધ્યાનથી

કર્મની નિજરા થાય છે ત્યારે પરગતતત્ત્વના નામ સ્મરણ ધ્યાનાદિથી શ્રેષ્ઠ પુન્ય બંધાય છે, પરંપરાએ તે મોક્ષનું કારણ છે.

વિશ્વમાં પરમાત્મા એક છે:—ધ્યાન કરવા માટે જેનું આલંબન લેવામાં આવે છે તે પરમાત્મા વિશ્વમાં એક જ છે. તે સર્વ જાણનાર હોવાની સર્વજ્ઞ છે, સર્વ જોનાર હોવાથી સર્વદર્શી છે, રાગદ્વેષ રહિત હોવાથી છે નિર્મોહી છે. આવા સ્વરૂપવાળો દેવ જ્યારે દેહધારી હોય છે ત્યારે સકલ-સાકાર કહેવામાં આવે છે જ્યારે તે મોક્ષ પ્રાપ્ત થયેલ હોય છે ત્યારે તેને નિષ્કલ-નિરાકાર કહે છે. આ જ દેવ વિશ્વનો પ્રભુ થવાને લાયક છે. આવા સ્વરૂપવાળો હોય તે જ દેવ કહેવાય છે. એવો જેણે દેવના સંબંધમાં નિશ્ચય કર્યો છે તેને તે દેવના નામમાં વપરાયેલા વિવિધ શબ્દોથી ભેદબુદ્ધિ—બુદ્ધા બુદ્ધા દેવો છે તેવી બુદ્ધિ થતી નથી. તે ગુણવાળા દેવને કોઈ બુદ્ધ કહે, કોઈ બ્રહ્મા કહે, કોઈ વિષ્ણુ કહે, કોઈ મહેશ્વર કહે અને કોઈ જિનેશ્વર કહે તો તેમાં કોઈ પણ પ્રકારે અર્થનો ભેદ થતો નથી. જો પરમાર્થ એક છે તો પછી નામમાં ઝગડો કરવાનું કાંઈ કારણ નથી. પૂર્વે કહેલા ગુણવાળા તે પ્રભુને જાણીને જેઓ તેને જાણે છે, તે તેનો પ્રભુ છે. આમારો દેવ છે અને આ તારો દેવ બુદ્ધો છે, એ તો કેવળ દ્વષ જ છે. જે તેના તરફ પ્રેમ રાખીને તેનું ધ્યાન લાજન કરે છે તેનું કલ્યાણ થયા વિના રહેતું નથી. જે સર્વ કલેશથી રહિત છે, સર્વ જીવો ઉપર સમભાવ રાખનાર છે તે દેવ છે; એવો નિશ્ચય કરનારને તેના આરાધનથી અવશ્ય લાભ થાય છે. સંસારી જીવોમાં જે વિવિધતા દેખાય છે તે વિવિધતા કર્મોની ઉત્પન્ન કરેલી છે. જ્યારે તે આત્મા કર્મપ્રપંચથી મુક્ત થાય છે ત્યારે તે પરમાત્માથી બુદ્ધો ગણી શકાતો નથી. તે પરમાત્મસ્વરૂપ જ છે. તે અશરીર છતાં અનંત શક્તિથી પૂર્ણ છે. તેની આજ્ઞાનું આરાધન કરવાથી એટલે તેના કહેવા પ્રમાણે ચાલવાથી જીવો મુક્ત થાય છે. આવા સ્વરૂપવાળો પરમાત્મા છે એમ જેણે જાણ્યું છે, લાવથી તેનો જેણે સ્વીકાર કર્યો છે તેવા નિર્ણયવાળા જીવોને દેવના સંબંધમાં કોઈ કારણથી વિવાદ ઉત્પન્ન થતો નથી અર્થાત્ બુદ્ધા બુદ્ધા નામોથી તે વિવાદ કરતો નથી. જેઓ પોતાની અજ્ઞાનતાવડે રાગદ્વેષ અને મોહવાળામાં દેવપણાની કલ્પના કરે છે, માન્યતા રાખે છે, તેને તેવા તત્ત્વજ્ઞ પુરૂષો કડ્ડળા બુદ્ધિથી મના કરે છે કે તે દેવ ન કહેવાય.

આ પ્રમાણે પુંડરિક તને તાત્ત્વિક દેવનું સ્વરૂપ નિવેદિત કર્યું તે દેવનું સ્વરૂપ પ્રમાણસિદ્ધ હોવાથી સર્વ ધર્મવાળાનો એક જ વીતરાગ દેવ છે.

વિશ્વ વ્યાપક જૈન દર્શન.

૧૧૧

વિશ્વમાં એક જ ધર્મ છે:—પુંડરીક! પારમાર્થિક દૃષ્ટિએ વિચારતાં શુદ્ધ ગુણ રૂપ કલ્યાણનો કરવાવાળો ધર્મ પણ વિશ્વમાં એક જ છે. તે શુદ્ધ ગુણો દશ છે, તેમાં સર્વ ધર્મોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. પ્રથમ ગુણ ક્ષમા રાખવી—કોઈનો નાશ કરવો. બીજો ગુણ નમ્રતા રાખવી—અભિમાનનો નાશ કરવો. ૨. ત્રીજો ગુણ શાન્ત્ય એટલે બાહ્ય શરીરની પવીત્રતા જાળવવી, શરીરથી કોઈને નુકશાન થાય તેવી પ્રવૃત્તિ ન કરવી અને અભ્યંતર શૌચમાં મનની પવિત્રતા રાખવી. ૩. ચોથો ગુણ તપ બાહ્ય અને અભ્યંતર તપ કરવો. બાહ્ય તપમાં ઇન્દ્રિયોનો નિરોધ થાય તેવી પ્રવૃત્તિ કરવી, અભ્યંતર તપમાં કર્મને તપાવે—નાશકરે તેવાં ધ્યાનાદિ કરવા. ૪. સંયમ પાંચમો ગુણ છે. ઇન્દ્રિયોને તથા મનને વશ કરવાં તે સંયમ છે. ૫. મુક્તિ છઠ્ઠો ગુણ છે. એટલે લોભનો ત્યાગ કરવો, સંતોષ (તપમાં) રાખવો. ૬. સાતમો ગુણ સત્ય છે, સત્ય બોલવું પ્રિય બોલવું, હિતકારી બોલવું. ૭. અહમ્કાર આઠમો ગુણ છે. મન, વચન, શરીરવડે દૃઢ અહમ્કાર પાળવું. ૮. આર્જવ નવમો ગુણ છે, સરલતા રાખવી, કપટ ન કરવું. ૯. ત્યાગ દશમો ગુણ છે. સર્વસ્વ ત્યાગ કરી આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવું. ૧૦

આ દશ પ્રકારનો ધર્મ છે. તેનાથી સ્વર્ગ અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે.

આ દશ પ્રકારનો ધર્મ એ વિશ્વમાન્ય હોવાથી પંડિતો આ ધર્મ સાચો અને આ ધર્મ જુઠો. એમ કોઈ પ્રકારે વિવાદ કરતા નથી. આ વિશ્વ વ્યાપક ધર્મ વિશ્વને માન્ય છે અને સર્વ ધર્મોનો સમાવેશ તેમાં થાય છે. માટે વિશ્વમાં એક જ ધર્મ છે એમ કહેવામાં કાંઈ દોષ નથી.

જેઓ હિંસાદિક આ દશ પ્રકારના ધર્મથી વિરૂદ્ધ સ્વભાવવાળા હોયોને ધર્મરૂપે માને છે તેને મહાત્માઓ કડ્ડણ દૃષ્ટિથી વારે છે કે તે ધર્મ ન કહેવાય. પુંડરીક! આ પ્રમાણે વિચાર કરતાં વિશ્વમાં એક જ ધર્મ છે.

મોક્ષનો માર્ગ એક જ છે:—પુંડરીક! મોક્ષનો માર્ગ પણ પરમાર્થિક દૃષ્ટિએ એક છે. કોઈ મોક્ષ માર્ગને સત્વ કહે છે, કોઈ લેશ્યાશુદ્ધિ કહે છે, કોઈ શક્તિ કહે છે, કોઈ પરમવીર્ય કહે છે. આ સર્વ નામલેદથી જુદા માર્ગો કહેવાય છે. પણ અથથી વિદ્યાર કરતાં તે સર્વનું સાધ્ય એક જ છે.

આજ પ્રમાણે આચરણમાં પણ શબ્દો જુદા પડે છે. છતાં ભાવાર્થ તો એક જ છે. કોઈ અદૃષ્ટનો નાશ કરવાનું કહે છે, કોઈ કર્મના સંસ્કારોને નાશ કરવાનું કહે છે, કોઈ પુન્ય-પાપનો નાશ કરવા કહે છે, કોઈ શુભાશુભનો

નાશ કરવા કહે છે. કોઈ ધર્મ અધર્મનો અને કોઈ પાપનો નાશ કરવા કહે છે આ બધાનો લાવાર્થ વિચારતાં આત્મા સિવાય જે કંઈ આત્માની સાથે રહેલું છે અને જેનાથી જીવો સુખ-દુઃખ ભોગવતાં વારંવાર જન્મ-મરણ કરે છે તેનો નાશ કરવો, તે (જડ-મલીન) તત્ત્વને આત્માથી અલગ કરવું તેમજ બધા ધર્મવાળાઓ કહે છે. આ પ્રમાણે કર્ત્તવ્ય ધર્મ પણ આત્માનો એક જ છે.

સાધન એકતા—આત્માને મેલ વગર તેના નિર્મળ આકારમાં-સ્વરૂપમાં પ્રકટ કરવો તે માટે વ્રત, તપ અને ધ્યાનાદિ સાધનો બતાવવામાં આવ્યાં છે. આ શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપ પ્રકટ કરવાનાં સાધનોનું જ્ઞાન કરવું તે જ્ઞાન છે. તેના ઉપર શ્રદ્ધા કરવી તે સાચી શ્રદ્ધા છે અને તે જ્ઞાન તથા શ્રદ્ધા પ્રમાણે ક્રિયા કરવી-વર્તન કરવું તે ચારિત્રરૂપ મોક્ષનો માર્ગ તે આ પ્રમાણે જેઓએ તત્ત્વને શુદ્ધ બુદ્ધિથી જાણ્યું છે, તે મેરૂની માફક દૃઢ-નિશ્ચલ મનવાળાને મોક્ષના માર્ગમાં-સાધનોમાં બ્રાંતિ ક્યાંથી હોય ? એવા મહાત્માઓ, તત્ત્વમાર્ગથી બ્રહ્મથઈ આમતેમ ભટકતા ફરનારને કૃપાની લાગણીથી વારે છે-મનાઈ કરે છે કે ભાઈ ! એ માર્ગ મોક્ષનો માર્ગ નથી; એ સાધનો આત્માને પ્રગટ કરનારાં નથી; તમે આ રસ્તે આવો, આ વ્યાપક દર્શન છે; સર્વ દર્શનોનો તેમાં સમાવેશ થઈ જાય છે.

મોક્ષની એકતા—પુંડરીકમુનિ ! મોક્ષ પણ એક જ છે. પૂર્વોક્ત સાધનો વડે જે શુદ્ધ સત્ત્વ-પવિત્ર આત્મા પ્રગટ થાય છે, તે અવિચળ છે, નિત્ય છે, સિદ્ધ છે, સુંદર છે, અનંત જ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંત આનંદ, અનંત વીર્ય અરૂપ-અમૂર્ત ઇત્યાદિ સ્વભાવવાળા પોતાના સ્વરૂપમાં રહેલું તે મોક્ષનું લક્ષણ છે. અર્થાત્ અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતઆનંદ, અનંતવીર્યવાળો અમૂર્ત સ્વરૂપ આત્મા પોતાના સ્વરૂપમાં રહે તે મોક્ષ છે.

આ આત્માની સ્થિતિને કોઈ સંસિદ્ધ કહે, કોઈ નિવૃત્તિ કહે, કોઈ શાંતિ કહે, કોઈ શિવ કહે, કોઈ અક્ષય કહે, કોઈ અવ્યય કહે, કોઈ અમૃત કહે, કોઈ અશ્વ કહે, કોઈ નિર્વાણ કહે. એ બધા શબ્દોમાં ભેદ છે પણ વાત તો એકની એક જ છે એ સર્વ મોક્ષને જ કહેવાવાળા શબ્દો છે.

આ હકીકત સાંભળીને પુંડરીકના મનનું સાડું સમાધાન થયું. ગુરૂશ્રીએ જણાવ્યું કે આ સર્વ બાબતોનું સમાધાન બારમા દષ્ટિવાદ અંગના અભ્યાસથી મળશે. પુંડરીક મુનિએ અનુક્રમે તે દષ્ટિવાદનો અભ્યાસ કર્યો. તે ગીતાર્થ થયા એટલે ગુરૂશ્રીએ તેમને આચાર્ય પદે સ્થાપન કર્યા.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ.)

(ગતાંક ૫૪ ૯૩ થી ૨૩.)

ભરતપુર.

ફતેહપુરથી વિહાર કરતા અમે ભરતપુર આવ્યા. ભરતપુર કાંઈ તીર્થ-સ્થાન નથી, પરંતુ જૈનોની દૃષ્ટિએ જરૂરી હોવાથી ટૂંક વિવેચન આપું છું. અહીં એસવાલ જૈનોનાં ૮-૯ ઘર છે અને એક મંદિર છે; બાકી બીજાં ત્રણ મંદિરો-એક ગોપાલગંજમાં અને બે ગામમાં જેમાં પટ્ટીવાલ જૈનો અને શ્રીમાલ જૈનો વ્યવસ્થા કરે છે. શ્રીમાલો બધાયે જ્વે. જૈન છે અને જ્વે. સાથે સંબંધ છે. હમણાં જ એસવાલ શ્રીમાલ એક થયા છે પરંતુ આપણા સાધુઓનાં વિહારના અભાવે ગુરૂ તરીકે સ્થાનકો માને છે. સ્થાન સાધુઓ આપણા મંદિરમાં ઉતરે છે. ઉપદેશમાં શરૂઆતમાં તો મંદિર-નિષેધ નથી કરતા પરંતુ ધીમે ધીમે બંધ કરાવે છે. મંદિરને પુઠ કરી બેસીને ઉપદેશ આપે છે, અને સંધ્યાએ પ્રતિક્રમણના ખડાને આરતી ઉતારવાનું બંધ કરાવે છે. ધીમે ધીમે માત્રું આદિ શિખરમાં પરઠવે છે, અને ત્યાં ઠલ્લે જવાના વાડા પણ બનાવરાવે છે. ભગવાનની આ આશાતના અમે નજરે જોઈ છે. આ લખતાં મારી કલમ કંપે છે પરંતુ સ્થાનકવાસી સમાજના સુસ્ર શ્રાવકોએ વિવેક રાખવાની જરૂર છે. આટલો દ્વેષ અને ઇર્ષ્યા મંદિર પ્રત્યે રાખવાં એ જૈનશાસનનો, જિનેશ્વરનો દ્રોહ કરવા બરાબર છે. ગોપાલગંજના મંદિરમાં તો એક સ્થા. સાધુ થાણાપતી થયેલ છે. ગુરૂઓના ફેાટા-ચિત્રો ચિતરાવ્યાં છે, તેને વંદના-નમસ્કાર કરાવે છે, પરંતુ મૂર્ખ હોવાથી ઉપદેશની અસર નથી થતી. અમે ત્યાં મંદિરમાં દર્શન કરવા ગયા ત્યારે તે પણ હતા. શ્રાવકો પણ આવ્યા. અમને પુછ્યું: આપ કોણ છો? અમે કહ્યું: સાધુ છીએ. જૈન જ્વેતાંબર સાધુ તમે મોઢે પટી તો બાંધેલ નથી અને તમે તો ભગવાનનાં દર્શન પણ કર્યા? જૈન સાધુ તો અમે મોઢે

આચાર્યશ્રી સમંતલદ્રસૂરિ નિર્વાણ પામ્યા. પુંડરીકાચાર્યને પણ કેવળ-જ્ઞાન થયું, સાધવી મહાભદ્રા, મહત્તરા અને સુલલિતા સાધવી પણ છેવટે નિર્વાણ પામ્યાં. શ્રી ગર્ભમુનિ તથા સુમંગલાદિ સાધવીઓ દેવલોકમાં ગયાં. ઇતિશમ્

સ. ક. વિ.

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પટી બાંધેલા જ જોયા છે. તેઓ મંદિરમાં પણ નથી જતા ત્યારે તમે કેવા સાધુ ? પછી અમે બધું સમજાવ્યું. પટી બાંધનાર કેવા છે તે પણ સમજાવ્યું ત્યારે બહુ કે આવા પણ જૈન સાધુ હોય છે.

હવે પદ્મીવાલ જૈનોનો ઇતિહાસ સાંભળો.

તેઓ પણ શ્રવેતાંબરી છે, મંદિરમાં મૂર્તિઓ શ્રવેતાંબરી છે અને શ્રવેતાંબર આચાર્ય પ્રતિષ્ઠિત છે. આ પ્રદેશમાં તેમનાં ૧૧૦૦ ઘર છે. ૫૬૦૦ થી ૬૦૦૦ માણસોની વસતી છે. આપણા સાધુઓના વિહારના અભાવે કેટલાંક વિધિવિધાન દિગંબરી થઈ ગયાં છે. સ્થા. સાધુઓ તેમને સ્થા. બનાવવા પૂરી કોશીશમાં છે, પરંતુ મંદિરો છે એટલે તે શ્રાવકો પોતાનો ધર્મ છોડવા નથી માંગતા. સ્થા. સાધુઓ તેમના મંદિરમાં ઉતરી અનેકવિધ આશાતનાઓ કરે છે. આ બધાય શ્રવે. મૂર્તિપૂજક જૈન રહેવા તૈયાર છે; પરંતુ તે તે જ્ઞાન અને સંસ્કાર કોણ આપે ? આપણા સાધુઓ ગુજરાત છોડી અહીં પધારે તો હજારો જૈનો બચી જશે. અહીં અમારે તેમના મુખ્ય નેતા કોઠારીજી સાથે આ વિષયમાં ઘણી વાતો થઈ. તેમણે કહ્યું હું બધું કરવા તૈયાર છું; પરંતુ ઉપદેશક, વિદ્વાન સાધુઓ અને સાહિત્ય પૂરું પાડો. માત્ર પાંચ જ વર્ષમાં ૬૦૦૦ જૈનો શ્રવે. મૂર્તિપૂજક જૈનો પાકા સમજી લ્યો.

પદ્મીવાલોનું શ્રી મહાવીરનું તીર્થ જયપુર સ્ટેટમાં છે. પદ્મીવાલો શ્રવેતાંબર હોવાથી તીર્થ શ્રવેતાંબરી છે. વિજયગરુદના આચાર્યો અને યતિઓ અહીં આવતા. તેમની પ્રતિષ્ઠિત મૂર્તિઓ પણ છે. મથુરાના મ્યુઝીયમમાં પદ્મીવાલ શ્રાવકો વિજયગરુદના યતિજીના હાથથી પ્રતિષ્ઠા કરાવેલી મૂર્તિ છે અને તે જ સાલની મૂર્તિ મહાવીરજીમાં અને ભરતપુરમાં છે. જયપુર સ્ટેટના દિ. જૈનોએ પોતાની સત્તા અને ધનના જોરે આ તીર્થ ઉપર કબજો જમાવવા માંડ્યો છે. મૂર્તિનો કચોટ અને ચક્ષુ ઉખેડી નાંખ્યાં છે. પદ્મીવાલોને પણ દિ. બનાવવાનો પ્રયત્ન ચાલુ છે. જયપુર સ્ટેટમાં કેટલાક દિ. બન્યા છે. અલ-વરના હજી શ્રવેતાંબરી છે, તેમને ત્યાં દિ. આચાર્ય શાંતિસાગરે તમે શ્રવેતાંબરી છો એમ કહી આહાર ન વહોર્યો પરંતુ શ્રવે. જૈનો અને જૈન સાધુઓનું આ તરફ લક્ષ્ય જ નથી ખેંચાતું. આપણા આચાર્યો કેમ જૈનો વધારતા તે તો આપણે ભૂલી જ ગયા છીએ, પરંતુ જે જૈનો છે, શ્રવે. મૂ. બનવા તૈયાર છે તેમને પણ મદદ આપી જૈનત્વમાં સ્થિર નથી રાખી શકતાં. આ કેટલા દુઃખની વાત છે ? જૈન સમાજ કાન ઉઘાડા રાખી આ આપણા જ પતનનો કષ્ટ ઇતિહાસ વાંચ અને સાંભળ !!!

(ચાહુ)

શ્રાવકાચાર.

(ગયા વર્ષના અંક ૧૨ માંના પૃષ્ઠ ૩૨૭ થી ૩૩૨)

સાંજની ચર્ચા.

સાંજના સુર શ્રાવક અદ્ય જળથી હાથ પગ અને મુખ ધોઈને પ્રમોદ-પૂર્વક શ્રી જિનેશ્વર દેવની ધૂપદીપથી દ્રવ્ય અને ચૈત્યવંદનવડે ભાવપૂર્ણ કરે.

સમ્યક્ ક્રિયા સહિત જ્ઞાન હોય તો જ મોક્ષસાધક થાય છે તે સમજતો સુર શ્રાવક પુનઃ સાંજે આવશ્યક ક્રિયા કરે. લોકમાં પણ ક્રિયાને ક્ષણિક લેખી છે, જ્ઞાનને માનેલ નથી; કારણ કે જ્ઞાન માત્રથી સ્ત્રી અને લોજનનો ભેદ જાણનાર કંઈ સુખ પામી શકતો નથી.

અનુકૂળ સ્થાન હોય તો પોતાના ઘેર, ગુરૂના અભાવે સ્થાપનાચાર્ય કે નવકારવાળીની સ્થાપના કરી આવશ્યક ક્રિયા કરવી. ધર્મથી બધાં કાર્યો સિદ્ધ થાય છે, તેમ જાણી તેમાં સદા ચિત્ત રાખનાર પુરૂષ ધર્મસાધન કરવાનો વખત વ્યર્થ જવા દે નહિ. વખત વીત્યા પછી કે પહેલાં જે જપાદિ ધર્મ ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે ઉપર ક્ષેત્રમાં ધાન્ય વાવવાની જેમ નિષ્ફળ જાય છે તેથી અવસરોચિત કરણી કરવી.

ધર્મક્રિયા વિધિનો ઉપયોગ કરી કરવી. તેને હીનાધિકતા કરતાં મંત્ર સાધનારની જેમ દુઃખી થાય છે, અને ઔષધ અયોગ્ય રીતે વાપરતાં લય-કર દોષ ઉપજાવે છે, તેમ અવિધિ રીતે ક્રિયા કરતાં લાલને બદલે અનર્થ થાય છે. શ્રાવક વૈયાવચ્ચજન્ય પુણ્ય અક્ષય સમજીને પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી સદ્ગુરૂની સેવાભક્તિ કરે.

મુખ આડે વસ્ત્ર રાખી મૌનપણે સેવા કરતાં ગુરૂનો સર્વાંગ શ્રમ દૂર કરે અને ચત્નથી અંગ દબાવતાં ગુરૂને પોતાના પગનો સ્પર્શ ન થવા દે.

પછી પોતાના ગામમાં આવેલા જિનમંદિરમાં જઈ પરમાત્માને નમસ્કાર કરી પોતાને ઘેર આવે, ત્યાં પગ ધોઈ પંચપરમેષ્ઠીનું સ્મરણ કરે અને સદા અરિહંત, સિદ્ધ, જિનધર્મ અને સાધુઓનું શરણ, સંસારમાં મને શરણ રૂપ થાઓ એમ ચિંતવે.

કામદેવના વેગને જીતી લેનાર મંગળકારી એવા શ્રી સ્થૂલભદ્રજી તથા ગૃહવાસમાં છતાં જેની શીલલીલા અદ્ભુત હતી, એવા શાસનની શોભા વધા-

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રનાર શ્રી સુદર્શન શેઠને મારા નમસ્કાર થાઓ. કામને જીતનાર એવા મુનિ-ઓ જ કૃતપુણ્ય અને ધન્ય છે કે જેઓ જન્મ પર્યંત નિરતિચારપણે બ્રહ્મચર્ય પાળે છે. અને હું તો ભારેકર્મી નિઃસત્ત્વ અને અજીતેન્દ્રિય હોવાથી એક દિવસ પણ શીલ ધારણ કરી શકતો નથી. હે ! સંસારસાગર ! જે રમણીઓ વચ્ચે આવી નડતી ન હોય તો તારો નિસ્તાર કંઈ દુષ્કર નથી; મોક્ષ બહુ જ નજીક છે.

અસત્ય બોલવું, સાહસ કરવું, માયાકપટ, મૂર્ખપણું, અતિલોભ, અપ-વિત્રતા અને નિર્દયતા એ સ્ત્રીઓના સ્વાભાવિક દોષો કહેલા છે. જે સ્ત્રી રાગી પુરૂષ પર પણ વિરાગ ધરાવતી હોય તેવી રમણીઓની કોણ કામના કરે ? સુસ પુરૂષ તો મુક્તિ-સ્ત્રીને જ ઇચ્છે કે જે વિરાગી પુરૂષ પર અનુરાગ ધરા-વતી હોય છે.

એ પ્રમાણે હૃદયમાં ચિંતવતો ચતુર શ્રાવક સમાધિપૂર્વક અદ્યકાળ નિદ્રાને સેવે, તેમજ ધર્મપર્વના દિવસે કદાપિ સ્ત્રી-સંગ ન જ કરે. સુસ પુરૂષ લાંબો વખત નિદ્રાનું સેવન ન કરે, કારણ કે બહુ નિદ્રા લેતાં તે ધર્મ, અર્થ અને સુખનો નાશ કરે છે.

જે અદ્ય આહારી હોય, અદ્ય નિદ્રા લેતા હોય, જે અદ્ય આરંભ અને પરિશ્રદ્ધવાળા હોય તેમજ અદ્ય કષાયવાળા હોય તે અદ્ય સંસારી બાણવા.

નિદ્રા, આહાર, લય, રનેહ, લબ્ધ કામ, કલહ અને ક્રોધ એ જેટલા વધારીયે તેટલા વધે.

વિઘ્નરૂપ લતા સમૂહને કાપવામાં ચક્રધારા સમાન એવા શ્રી નેમિનાથ લગવાનનું મનમાં સ્મરણ કરતાં મનુષ્યને નિદ્રાકાળે દુષ્ટ સ્વપ્ના આવતા નથી.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સદા સ્મરણ કરતાં માણસને કુસ્વપ્ન કદિ જોવામાં આવતું નથી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું મનમાં સ્મરણ કરતાં પુરૂષ સુખે નિદ્રા પામી શકે છે.

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું ધ્યાન કરતાં તે સર્વ વિઘ્નરૂપ સર્પનો નાશ કરવામાં ગરૂડ સમાન હોવાથી તથા સર્વસિદ્ધિના કરવાવાળા પ્રભુ હોવાથી પુરૂષ ચોરાદિકથી કદિ લય પામતાં નથી. એ પ્રમાણે સમજી ઉત્તમ સંતોષ પમા-ડનાર સમસ્ત દિનકૃત્ય આચરતો પુરૂષ નિર્દોષ બનીને આ લોક તથા પર-લોકમાં કીર્તિનું ભાજન થાય છે.

(ચાલુ)

સંયમ.

શ્રાવક-શ્રાવિકાની કરણીરૂપ જે શ્રાદ્ધ ધર્મ, તેના જે વડ્ડર્મ દેવપૂજન, ગુરૂસેવા, સ્વાધ્યાય, સંયમ, તપ અને દાન એમાંના ત્રણની વાત કરી ગયા. હવે ચોથા સંયમનો વિચાર કરીએ.

યાદ રાખવું કે સંયમનો અર્થ ઇંદ્રિયો કષાયો અને યોગો આદિપર કાબૂ અથવા તે અંકુશ એવો થાય છે. એ ઉપરાંત સંયમ એટલે આરિત્ર-લાગવતી દીક્ષા અને સંસારત્યાગ આદિ અર્થો પણ એમાંથી લાભી શકાય છે. ગૃહસ્થધર્મના વિવેચનમાં દરરોજની કરણી તરિકે ઉપયોગી થઈ પડે તેવો અર્થ તે માત્ર પ્રારંભમાં સૂચવ્યો તે જ છે.

એ કહેવું અવાસ્તવિક નથી જ કે જ્યાંલગી ઇંદ્રિયોરૂપી નાળા ઉઘાડા છે ત્યાંલગી કર્મરૂપ આશ્રવ વૃદ્ધિંગત થતો જ રહેવાનો અને જ્યાંસુધી નવો સંગ્રહ ચાલુ હોય ત્યાંસુધી આત્મશોધનની વાત કરવી એ ધુમાડામાં બાચકા ભરવા જેવું હાસ્યાસ્પદ કાર્ય રહેવાનું. જરૂરી કાર્ય કોઈથી રીતે નવા રાશિને અટકાવવાનું અગર તો નજીવા પ્રમાણમાં દાખલ થવા દેવારૂપ હોઈ શકે. એટલે જ જ્ઞાનીપુરૂષોએ જે વાત ભાર મૂકીને એક કરતાં વધુ સમયે કહી છે તે ફરીથી થાલી પીટીને જણાવવી પડે છે અને તે એટલી જ કે—

ઇંદ્રિયોરૂપી અશ્વોને કાબૂમાં રાખો અર્થાત્ પાંચે ઇંદ્રિયોને ત્રેવીશ વિષયોમાં રાચવાપણું ત્યજ દઈ, એના ઉદય વેળાએ સમભાવ દશાનું અવલંબન લ્યો. આવશ્યક કાર્ય તરિકે આ વાતનો સ્વીકાર કર્યા વગર, એમ કરવાની ટેવ પાડ્યા વગર કોઈ પણ આત્મા પ્રથમ પગલે કદિપણુ ઇંદ્રિયોને શોધવા સમર્થ થવાનો નથી. એ કાર્ય અભ્યાસથી જ ખર આવે તેવું છે. એ સાડું દરરોજ દત્તચિત રહી સતત દૈનિક કાર્યવાહી પર નિરીક્ષણ કરતાં રહેવાનું છે. અનુકૂળ વિષયોની પ્રાપ્તિવેળા જેમ હર્ષાવેગ ન થવા દેવો તેમજ પ્રતિકૂળ વિષયોવેળા શોક વિભૂષિત માનસ ન થવા દેતા ઉભય સ્થિતિમાં સમાન મનોવૃત્તિ કેવી રીતે રાખી શકાય એ જાતની ટેવ પાડવાની છે. એ આદત પડી જશે એટલે ઇંદ્રિયનિગ્રહ કરતાં આવડી જશે.

કેટલીક વેળા આપણે જોઈએ છીએ કે ઇંદ્રિયો પર કાબૂ લાવવા સાડું કેટલા તેના ઉપર બાહ્ય ઉપચારો લગાવી તે ખહેર મારી બંધ અર્થાત્ નકામા જેવી બની બંધ તેવા ચત્નો કરે છે; પણ જૈન સિદ્ધાંતકારોને ત્યાં આ

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા !

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૫ થા શરૂ]

ઉપર પ્રમાણે ગૃહજીવનનો વિચાર કરતાં માલૂમ પડશે કે આપણે વ્યક્તિગત જીવન કેટલી કંગાળ રીતે પસાર કરીએ છીએ. બાળલક્ષ્મી થતી હાનિ અને વિધવાનાં કષ્ટોનું વર્ણન થઇ શકે તેમ નથી; તેમજ આપણા કુટુંબનાં બાળકો નિર્ધનતાને અંગે યોગ્ય ખાનપાન અને સાચું શિક્ષણ

ઉચિત ઇલાજ નથી ગણાતો. નિવૃત્તિજનક પરિસ્થિતિ પેદા કરે અથવા તો પરમાર્થિક કાર્યોમાં સદા સહાયક બની રહે અગર તો આત્મદશા જાગ્રત કરવામાં યથાશક્ય કામ આવે એવી રીતે ઇંદ્રિયો જાગ્રત રહેવી જ જોઇએ. ફક્ત કરવાનું તો એ છે કે આજે આત્મા એનો વશવર્તી બનેલ છે તે દશામાંથી એને મુક્ત બનાવી એ પાંચેને આત્માના અંકુશ હેઠળ લાવી મૂકવાની છે. આ ઉપરથી સહજ સમજાશે કે ઇંદ્રિયો પર કાબુ મેળવવો એનો અર્થ એના વિકારો પર સત્તા પ્રાપ્ત કરવી તે છે.

સહંતર જોવા સાંભળવાં કે કાર્ય કરવાની શક્તિને બુઢી કે પાંગળી બનાવી દેવી એ કંઈ સાચો નિઘ્રહ નથી. અલબત્ત એ જાતના કાર્મિક સાધનોમાંથી સર્વથા છૂટી જવું એ જરૂરનું છે, પણ એ સારૂ કાળની મર્યાદા આત્મિક ઉત્કાન્તિ અને જૈન આગમમાં જેને ગુણસ્થાન નામથી ઓળખાવવામાં આવે છે એવી ઉચ્ચ સ્થિતિ સંપ્રાપ્ત થાય ત્યારે જ શક્ય બને તેવું છે.

માટે શ્રાવક-શ્રાવિકાના દરરોજના ક્રમમાં ઇંદ્રિય-સંયમને સ્થાન છે, એનો અર્થ એ જ ગ્રહણ કરવાનો કે દરેક કરણીમાં આંતરિક દ્રષ્ટિબિન્દુ નજર સામે રાખીને જેમ બને તેમ લાગણીવશ થયા વગર સમાનવૃત્તિનું અવલંબન ગ્રહણ કરી ઉપસ્થિત થયેલ કામ કરવું.

આ રીતે કામ કરવાની ટેવ બર લાવવાથી ‘અનર્થદંડ’ આપોઆપ અટકી જશે અને નીચે દર્શાવેલ બે લીંટીમાં રહેલ સુંદર આશય ઘર કરવા મન થશે.

સમક્ષિતવંતી જીવડો, કરે કુટુંબ પ્રતિપાળ;

અંતરથી ન્યારો રહે, ધાવ ખેલાવત બાળ.

ચોકસી.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૧૧૯

પામી શકતાં નથી. આપણે ત્યાં ચેતનમય, સ્વસ્થ, સુખી અને નિર્દોષ મનુષ્ય જીવન નથી, પણ જડ, અશાંત, વાસનાભર્યું અને કોપી જીવન છે. આ બધું ક્યારે બાણી શકીએ ? જીંદગીનો નિર્વાહ કફોડો બનતો જાય છે, પરિણામે બુદ્ધિહીનતા આવી ગઈ છે અને સુખી જીવનનું એક પણ લક્ષણ શોધ્યું જડે તેમ નથી. તેમજ મનુષ્ય-લાવના આથમી ગઈ છે, દિનપ્રતિદિન નબળાઈ અને બુદ્ધિહીનતા વધતી જ જાય છે અને માણસ માણસ તરીકે પોતાની જાત પરથી વિશ્વાસ ખોઈ ખેંચે છે. તેમજ સંસારમાં રસ નથી તેથી ભોક્ષ મેળવવા ફાંફાં મારી રહ્યો છે, કારણ કે મનુષ્ય-લાવનાની ઉચ્ચ તેજસ્વિતા સંમળાણી નથી. એ કલ્પનાના બાંધનમાં પૂર્વજોએ કરેલી પ્રણાલિકા તોડતાં એ ક'પે છે. આ કોઈને ઉદ્દેશીને લાખવામાં આવ્યું નથી, છતાં આવી અધમ દશામાંથી આજનો માણસ જ્યારે બહાર આવશે ત્યારે જ માનવશ્રેષ્ઠ બનશે. જૈન કોમના નેતાઓ અને વિદ્વાનો આ વસ્તુ સ્વીકારે કે ન સ્વીકારે પરંતુ આવી જાતના અભ્યાસ કે નિરીક્ષણ વિના સમાજની પ્રગતિ થવી મુશ્કેલ છે એટલું તો દરેક જણે કબૂલ કરવું જ પડશે. કારણ, આને લઈને દુઃખી સ્થિતિને નિવારણ કરવાની શક્તિ અને જાગૃતિ કરવાની પ્રેરણા થશે. આ બધાનું નિવારણ કરવાનું તે હવામાં અવાજ કરવા જેવું સહેલું નથી. લાખણુ અને કોન્કરન્સના પ્લેટફોર્મ ઉપરથી થતાં વક્તવ્ય તેમજ પરિષદોથી આ બધું ક્યારે સમજાવી શકાય કે જ્યારે આપણી પરિસ્થિતિનો અભ્યાસ હોય ત્યારે જ સમજી શકાય તેમ છે. તેની સાથે એટલું પણ જણાવવાની જરૂર છે કે જાહેર જીવનની પ્રવૃત્તિ જ્યાં જ્યાં ગૃહ-જીવનની આડે આવતી હોય અને વિરૂદ્ધતા પ્રદર્શિત કરતી હોય ત્યાં ત્યાં તેવી પ્રવૃત્તિ બંધ થવી જોઈએ. આપણે આવી પ્રવૃત્તિના પ્રશ્નોનો ઉકેલ કરવા જતાં આપણા ગૃહ-જીવન તદ્દન વિસરી જઈએ છીએ અને આપણા ઘરના વાતાવરણમાં જાહેર જીવનનું ઉપરંતપકેનું સૂત્ર ફરજ તરીકે દાખલ થતું જોઈએ છીએ ત્યારે એમાંથી પ્રેમ અને મીઠાશ ઉડી જઈ કર્તવ્યનો યોગ્ય આવેલો જાય છે. જાહેરમાં શોભાલયી લાગતા સિદ્ધાંતોને ગૃહ-જીવનના વાતાવરણમાં ઉતારી તેને કલુષિત કરનારા અવિચારીઓ વધતા જાય છે અને તેને આપણે જાહેર પ્રવૃત્તિ તરીકે મહત્વનું સ્થાન આપીએ છીએ તેનું જ પરિણામ છે. કૌટુંબિક જીવનમાં કોઈ પણ વ્યક્તિની પ્રતિષ્ઠા તેના સિદ્ધાંતની ઉચ્ચતા પર નભતી નથી. સમાજ જીવન જે ગૃહ-જીવન ઉપર આધાર રાખી રહ્યું છે તેને ખાતર આપણે પોતે જ સ્થાપેલા તુચ્છ સિદ્ધાંતો કરતાં જેની આખી માનવતા આપણા ઉપર નભતી

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોય તેવા માણસોની જીવનની એક ક્ષણ પણ બહુ જ કિંમતી છે. આવા અનેક પ્રશ્નો સમાજના બુદ્ધા બુદ્ધા દષ્ટિગિંદુથી અભ્યાસપૂર્વક ઉકેલીએ અને પછી બહાર પ્રવૃત્તિના આંદોલનોથી આપણા જીવનને સુખી અને સંસ્કારી બનાવવાનું થાય તે જ ખરૂં સ્થાન-તે ગૃહજીવન. અત્યારે આપણા જીવનમાં આ વસ્તુ વિકૃત થતી જાય છે અને બહાર જીવન કુટુંબ જીવનના ભોગે આગળ વધતું જાય છે. જીવન અને શારીરિક જરૂરિયાતો ગમે ત્યાંથી ઉત્પન્ન થતી હોય, જીવનને સંસ્કારી અને શુદ્ધ બનાવવા આપણે ગમે ત્યાં ક્યાં કરવાનું હોય, જીવનને ભોંધતા માનસિક આંદોલનો અને શ્રદ્ધા ગમે ત્યાંથી સાંપડતાં હોય પણ એ બધામાંથી ઉભું થતું સાચું જીવન જીવવાનું ખરૂં સ્થાન હોય તો તે ગૃહ-જીવન જ છે. તેટલા જ માટે આપણા કુટુંબને ઊંચેના સાગર મટાડી સ્વર્ગના રહેઠાણ બનાવવાં હોય તો જગતનો છેડો ઘેર છે એ કહેવત ખરેખર સમજવા જેવી છે. એટલા જ માટે વસ્તીપત્રકના અડસ-ટાઓ અને અટકળોનો અભ્યાસ અને નિરીક્ષણ કરવાની જરૂર છે.

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની કેળવણી સંબંધી સ્થિતિ.

આખા હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની કેળવણીને લગતો સવાલ ખાસ વિચારવા જેવો છે. કેળવણીના કોઠા નીચે રજૂ કરવામાં આવતા આંકડાઓ ફક્ત પ્રાથમિક કેળવણી કે જેમાં ક, ખ, ગ લખી-વાંચી શકે તેવા સામાન્ય શિક્ષણ લેનારાઓનો સમાવેશ થાય છે તેને લગતા છે. સદરહુ આંકડાઓ ઉપર નજર કરતાં માલૂમ પડે છે કે આપણી કોમમાં પાંચથી પંદર વર્ષ સુધી ઉંમર ધરાવનાર જૈન બાળકોની સંખ્યા ૨૩૫૨૮૫ ની છે, તેમાં નિશાળે જતાં જૈન બાળકો કે જેમની ઉંમર પાંચથી પંદર વર્ષ સુધીની છે તેવાઓની સંખ્યા ૫૧૦૪૭ ની છે એટલે ઉપર દર્શાવેલ નિશાળે જતાં કેળવણી લેવા લાયક ઉંમરવાળા જૈન વિદ્યાર્થીઓ સેંકડે લગલગ એકવીસ ટકા આવે છે આ પરથી એમ સાબીત થાય છે કે પાંચથી પંદર વર્ષ સુધી ઉંમરના સેંકડે ઓગણચોંસી ટકા અલગ રહે છે, તેમાંથી માધ્યમિક શિક્ષણમાં આગળ વધતા વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા લાગ્યે જ દશથી બાર ટકા આવે છે અને તેમાંથીએ કોલેજ સુધી ઊંચી કેળવણી લેવાને આગળ વધનારની સંખ્યા લાગ્યેજ એક ટકા આગળ વધી શકે છે. જૈન કોમની સ્ત્રી કેળવણી તરફ નજર કરીએ તો માલૂમ પડશે કે પાંચથી પંદર વર્ષ સુધી બાળિકાઓની સંખ્યા ૨૨૩૮૮૩ ની છે અને પાંચથી પંદર વર્ષની ઉંમર સુધી નિશાળે જતી બાળિકાઓની સંખ્યા ૧૫૭૭૬ ની છે એટલે સેંકડે લગલગ સાત ટકા

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૧૨૨

શિક્ષણ લે છે એટલે લગભગ ૬૩ ટકા અલણ સ્ત્રી કેળવણીના આંકડાઓ સરકારી રિપોર્ટ રજુ કરે છે. ઉંચી કેળવણી કે અંગ્રેજીમાં અપાય તે તરફ દૃષ્ટિ કરીશું તો માલૂમ પડશે કે કુલ લણેલાની સંખ્યા ૩૨૫૮૮૬ ની છે તેમાંથી અંગ્રેજી વિદ્યા સંપાદન કરનારની સંખ્યા ૩૧૯૭૦ ની છે એટલે લગભગ ૬ ટકા જેટલા અંગ્રેજી કેળવણી લેતા માલૂમ પડે છે તેમાંએ કોલેજ સુધી પેહોંચી ઉંચી કેળવણી લેનારની સંખ્યા જોઈશું તો વસ્તીના પ્રમાણમાં ઘણી જ નજીવી માલૂમ પડશે. ઉપર પ્રમાણે લખતા, વાંચતા અને ગણિતના દાખલાઓ શીખ્યાથી શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક ઉન્નતિની ખીલવણી થવા પામે તે અસંભવિત છે. આટલા જ જ્ઞાનથી કુદરતના કાયદાનું જ્ઞાન કદી પણ મળી શકતું નથી. કેળવણીનો ખરો અર્થ તો જ્યારે આપણે શાળા-માંથી કોલેજનું શિક્ષણ લેવા જઈએ છીએ ત્યારે તેના ખરા સ્વરૂપમાં વધારે સ્પષ્ટ સમજાય છે; કારણ કે કોલેજની જીંદગી દરમીયાન જ આપણને સાહિત્ય, સાયન્સ, વિદ્યા, હુનર-કળા આદિનું ઉંચું જ્ઞાન થવા પામે છે, જેથી કરીને તેની મારફતે જ જીંદગી સુખી અને સંતોષી બની શકે છે. આવી જાતની કેળવણી લીધા પહેલા જૈનો કેળવણી લેતા અટકી જાય છે તે ખરેખર કમનશીબી છે. છેલ્લા વીસ વર્ષના જૈન કોમને લગતા શરૂઆતની પ્રાથમિક શિક્ષણ લેતાં બાળકો અને બાળિકાઓના આંકડાઓ જોતા માલૂમ પડે છે કે બાળકોની કેળવણીમાં જે સ્થિતિ વીસ વર્ષ પહેલાં હતી તે જ સ્થિતિ અત્યારે જોઈ શકીએ છીએ. એટલે તેમાં કાંઈ પણ ભાગ્યેજ સુધારો થયેલો જોવામાં આવે છે; જ્યારે સંતોષની વાત છે કે સ્ત્રી શિક્ષણના આંકડાઓમાં ધીમે ધીમે પણ સંગીન સુધારો થતો જતો જોવામાં આવે છે.

સાલ. શિક્ષણ લેતા બાળકોની સંખ્યા. શિક્ષણ લેતી બાળિકાઓની સંખ્યા.

૧૯૧૧	૩૧૮૬૮૫	૨૩૧૨૦
૧૯૨૧	૩૧૩૪૧૬	૪૩૪૬૩
૧૯૩૧	૩૨૫૮૮૬	૫૪૬૬૨

ઉપર પ્રમાણે વસ્તુસ્થિતિ હોવાથી જણાવવાની જરૂર પડે છે કે કોઈ પણ કોમનો કાંઈ પણ વિકાસ થતો હોય તો તે પ્રાથમિક શિક્ષણથી ભાગ્યેજ થાય છે; પણ આગળ વધવાથી જ થઈ શકે છે. વ્યવહારિક, સામાજિક અને રાજકીય કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં પ્રગતી કરવી હોય તો ઉંચી કેળવણી સિવાય બીજું કોઈ પણ સાધન ભાગ્યેજ હોઈ શકે. કેળવણીથી જ વ્યવહારિક અને દુનિ-આની અનેક મુશ્કેલીઓની ગમ પડી શકે છે અને જીવનની અનેક મુશ્કે-લીઓની સામે થવામાં જોડોને તાકાત નથી તેઓ જીવનમાં આગળ વધવા

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માટે રસ્તો શોધી શકશે. પરંતુ દીલગીરીની વાત તો એટલી જ છે કે આપણી કોમના મોટે ભાગે વિદ્યાર્થીઓ જે જાતની કેળવણી લે છે તે એટલી બધી અધુરી છે કે લાગ્યેજ તેઓ કાપડીઆ અથવા ગાંધીની દુકાને બેઠા સિવાય અથવા તો વેપારી લાઇનના કોઈપણ બજારની સડાની લાઇનમાં બેઠાયા સિવાય કેળવણીનો બીજો ઉપયોગ કરતાં હોય ! આ ઉપરાંત સામાન્ય સ્થિતિના જૈનો આવી જાતની અર્ધદગ્ધ કેળવણી લે છે તેઓ દુનિઆદારીની અનેક હાડમારીઓ વેઠી જીવન પૂરું કરે છે અને છેવટે નજીવા પગારથી નોકરીઓ બેસીને જીવન પાયમાલ કરી નાખે છે, જેથી શિક્ષણની દૃષ્ટીએ એટલા પછાત છીએ કે રાજ્યદારી ક્ષેત્રમાં લાગ્યેજ જૈનોનો હીરસો બેવામાં આવે છે. કોઈ પણ જ્ઞાતિનું ગૌરવ તેનાં દ્રવ્ય, દોલત ઉપરથી નહિ પણ તેના માનસિક બળ અને આત્મિક તત્વ ઉપરથી જ અંકાય છે.

જૈનોમાં જેઓ કેળવાએલ તરીકે ઓળખાય છે તેમાંના કેટલાક કોમની પ્રત્યે આવી બાળતોમાં ઘટતી સેવા બજાવવાને બદલે પોતાના અંગત કાર્યમાં એવા મચેલા રહે છે કે લાગ્યેજ પોતાના જ્ઞાતિ બંધુઓ પ્રત્યે કેળવણીની જરૂરીઆત માટે પ્રેરણા કરવા કુરસદ મેળવતા હોય. આ સ્થિતિમાં કેળવણી તરફ જૈન યુવકોનું લક્ષ બેંચાય તે બાબત ઘટતી તપાસ થવાની જરૂર છે, કારણ કે બીજી જ્ઞાતીઓ ઉંચી કેળવણી લીધા બાદ મોટી સંખ્યામાં પાશ્ચાત્ય દેશોમાં જઈ ઉદ્યોગ હુન્નર શીખી લાવી આપણા દેશમાં દાખલ કરે છે ત્યારે જૈનો માત્ર શરૂઆતની કેળવણી લઈને અટકી જાય તો હરિકાઈની બીજી કોમો સાથે લાગ્યેજ ઉભા રહી શકશે એટલા જ માટે કેળવણીના હીમાયતીઓએ ઘટતા પગલા લેવાની જરૂરીઆત બેઠું છું. (ચાલુ)

સ્વીકાર—સમાલોચના.

શ્રીમદ્ ભેમચંદ્રાચાર્ય જૈન સભા-પાટણ—જ વાર્ષિક રિપોર્ટ (સં. ૧૯૮૪ થી ૧૯૮૬ સુધીનો) ત્રીશ વર્ષ પહેલાં આ સંસ્થાનો જન્મ થયો છે, જેમાં પુસ્તકાલય, પાઠશાળા, અંધાવળી પ્રકાશન વગેરે કાર્યો બહુ જ ધીમી પ્રગતિથી થાય છે. પાટણ શહેરનો જૈન સમાજ ધર્મીષ્ઠ અને ધનાઢ્ય તથા ઉદાર છે; છતાં આ સંસ્થા વિશેષ પ્રગતિમાન કેમ નથી થઈ શકતી તે સમજાતું નથી, છતાં આટલા વર્ષોથી તે કાર્ય કર્યું જાય છે તે યોગ્ય છે. રિપોર્ટ વાંચતાં હિસાબ વગેરે ચોખવટવાળો જણાય છે. અમો ભવિષ્યમાં તેની વિશેષ પ્રગતિ બેવા ઇચ્છીએ છીએ.

નવા છપાયેલા ઉપયોગી ગ્રંથો.

અમારા લાઇફ મેમ્બર સાહેબોને—બેટના નવા પાંચ ગ્રંથો ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે મોકલાઇ ગયા છે જેઓ સાહેબને ન પહોંચ્યા હોય તેમણે અમેને લખી જણાવવું.

આ વખતના પાંચે ગ્રંથો માટે સાહિત્ય પ્રકાશન માટે પ્રશંસાના અનેક પત્રો મળેલા છે તેઓ સાહેબોનો આભાર માનીએ છીએ.

દરેક ગ્રંથોની રોજ માંગણીઓ આવે-જાય છે.

શ્રીપાળરાજનો રાસ.

(સચિત્ર અર્થ સહિત.)

આજ સુધીમાં પ્રગટ થયેલ રાસો કરતાં આ રાસમાં ઘણી નવીનતાઓ હોવાથી સર્વ સ્થળે ઉપયોગી મનાયો છે. ઓળાના અંગે ઉપયોગી દરેક વિધિવિધાનો, સ્તાત્રો, પૂજાઓ સાથે આપવામાં આવેલ હોવાથી આ એક જ પુસ્તકથી આરાધન થવા સાથે રાસ પણ સાથે વંચાય છે.

શ્રીનવપદમંડળ, શ્રીસિદ્ધચક્રવર્ત, અને પ્રસંગોને બંધબેસતા અને પુઠા ઉપરના મળી ચૌદ વિવિધ રંગની છબીઓ, ગુરુભક્તિ નિમિત્તે જે ગુરુમહારાજની છબીઓ વગેરે સાથે આપવામાં આવેલ છે. ઉપયોગી સંગ્રહ, સુંદર કાગળ, દળદાર અને મનહર મજાનુત બાઇડીંગ એવા અનેક આકર્ષણો હોવા છતાં ખર્ચી જીવોની સગવડ માટે ઓછી કિંમત રાખવામાં આવેલ છે. ઉંચા કપડાના બાઇડીંગના રૂ. ૨-૮-૦ ચાલુ કપડાના બાઇડીંગના રૂ. ૨-૦-૦ ચોસ્ટેજ જુદું.

જૈનધર્મ—યુરોપીયન વિદ્વાન અને જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી મી. હરબર્ટ વૉરનનો લખેલ “જૈનીઝમ” જૈનદર્શન-વિજ્ઞાન અને તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ (જીવનના મહાન પ્રશ્નોનું જૈનદર્શનથી સમાધાન તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યું છે, જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન ઉપર લખેલ આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક જૈન અને જૈનેતર તેમજ સાક્ષરો, વિદ્વાનો અને જિજ્ઞાસુઓને ખાસ વાંચવા જેવો છે. કિંમત

શ્રી સંવેગદ્રુમકન્દલી—શ્રી વિમલાચાર્યરચિત મૂળ સાથે ભાષાંતર:—સંસારની આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિથી બળીજળી રહેલા આત્માને અપૂર્વ ઔષધરૂપી પરમશાંતિ પ્રગટ કરાવી સંવેગ માર્ગ તરફ લઇ જનાર આ લઘુ ગ્રંથ છે. મૂળ કાવ્યો સુંદર સંસ્કૃત ભાષામાં અને તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર સાથે આપવામાં આવેલું છે. આ ગ્રંથ આધ્યાત્મિક સાહિત્યનો ઉંચા કાગળ, સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપ અને સુશોભિત બાઇડીંગમાં અલંકૃત કરાવેલ છે. સૌ કોઈ લાભ લે તે માટે માત્ર ચાર આના (ચોસ્ટેજ સવા આના જુદો) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

શ્રી સામાયિક-ચૈત્યવંદન સૂત્ર (શબ્દાર્થ, અન્વયાર્થ ને ભાવાર્થ સાથે) જૈન ધર્મના પ્રાથમિક અભ્યાસ માટે બાળકો માટે અવશ્ય ઉપયોગી. અઢી આના.

Reg. No. B. 431.

શ્રી ઉપયોગી સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(લેખક રા. સુશીલ.)

(રાગરૂપી આગ અને દ્વેષરૂપી કાળાનાગને શાંત કરવામાં જળ અને મંત્રની ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત, રસિક કથા ગ્રંથ.)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રીધનેશ્વર મુનિના આ કથાની રચના જૈન કથા સાહિત્યમાં બહુ જ આદરને પાત્ર મતાય છે. વૈરથી ધગધગતા અને રાગભોલથી મૂંઝાતા હૈયાને શાંત બનાવવાની કળા, કુશળતા અને તાર્કિકતા કર્તા સૂરીશ્વર મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે. પ્રાચીન શૈલીએ લખાયેલી આ કથાને બની શકે ત્યાં સુધી આધુનિક શૈલીએ મૂળ વસ્તુ અને આશય એ તમામ સાચવી, સરલ રીતે આ ગ્રંથની રચના કરવામાં આવી છે.

કથારસિક વાચકવર્ગ કંટાળી ન જાય તે માટે પ્રથમ કથા (ચરિત્ર), પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશક શ્લોકો (મૂળ સાથે ભાષાંતર) સુધાભિંદુ એ પ્રમાણે ગોઠવીને ગ્રંથ આધુનિક પદ્ધતિએ પ્રગટ કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્રકથા અને પ્રાચીન સાહિત્યની દષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતિ અણુમોલ અને અતુલ્ય ગ્રંથ છે. એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર અક્ષરો અને કપડાના સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦૦ પોસ્ટેજ બુકું.

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોના મનોહર ફેટાઓ.

નામ.	કિંમત.	નામ.	કિંમત
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લગ્નનો વરધોડો	૦-૧૨-૦૦	શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરજી તથા		શ્રી રાજગિરિ-સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦૦
ત્રેણિક રાગની સ્વારી.	૦-૧૨-૦૦	છ લેશ્યા.	૦-૬-૦૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦૦	મધુભિંદુ.	૦-૬-૦૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૮-૦૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી ગૌતમ સ્વામી.	૦-૮-૦૦	સોનેરી બાઇડીંગ સાથે	૨-૮-૦૦
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦૦	જંબુદીપનો નકશો રંગીન	૦-૬-૦૦
શ્રી રાજગિરિ પંચપહાડ	૦-૮-૦૦	નવતત્ત્વના ૧૧૫ ભેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦૦
શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચાવતી	૦-૮-૦૦	શ્રી સિદ્ધચક્ર યંત્ર. રંગીન	૦-૬-૦૦

બાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેક દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.